A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2015. november 18.*

„Közösségi védjegy — Törlési eljárás — VIGOR közösségi szóvédjegy — VIGAR korábbi közösségi és nemzetközi ábrás védjegyek — A CD-ROM-on benyújtott, használatra vonatkozó bizonyítékok elfogadhatósága — Az előírt határidőn belül be nem nyújtott kiegészítő bizonyítékok figyelembevétele — A korábbi védjegyek tényleges használata — A 207/2009/EK rendelet 15. cikke és 57. cikkének (2) bekezdése — A megkülönböztető képességet nem érintő elemekben eltérő alak”

A T-361/13. sz. ügyben,

a **Menelaus BV** (székhelye: Amszterdam [Hollandia], képviselik: A. von Mühlendahl és H. Hartwig ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: A. Folliard-Monguiral, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a többi fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

**Vicente Garcia Mahiques** és **Felipe Garcia Mahiques** (lakóhelyük: Jesus Pobre [Spanyolország], képviseli őket: E. Pérez Crespo),

az OHIM második fellebbezési tanácsának a Vicente Garcia Mahiques és Felipe Garcia Mahiques, valamint a Menelaus BV közötti törlési eljárással kapcsolatban 2013. április 23-án hozott határozata (R 88/2012-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács),

tagjai: G. Berardis elnök, Czúcz O. (előadó) és A. Popescu bírák,

hivatalvezető: J. Weychert tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2013. július 9-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2013. október 25-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozó feleknek a Törvényszék Hivatalához 2013. november 8-án benyújtott válaszbeadványára,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel a Törvényszéknek a felekhez intézett írásbeli kérdéseire, és a Törvényszék Hivatalához 2014. december 10-én és 11-én benyújtott, ezen kérdésekre adott válaszokra,

tekintettel a 2015. január 21-i tárgyalásra,

meghozta a következő

**Ítéletet**[1] ***[omissis]***

**A felek kérelmei**

12 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– utasítsa el a beavatkozó felek által a törlési osztály határozata ellen benyújtott fellebbezést;

– kötelezze az OHIM-ot és a beavatkozó felet a költségek – többek között a felperes részéről a fellebbezési tanács előtti eljárásban felmerült költségek – viselésére.

13 Az OHIM és a beavatkozó fél lényegében azt kérik, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– kötelezze a felperest a költségek viselésére.

**A jogkérdésről** *[omissis]*

*Az első jogalapról, amelyet lényegében a tényleges használat igazolására vonatkozó eljárási szabályok megsértésére alapítottak*

16 A felperes lényegében azt állítja, hogy nem egyeztethető össze a közösségi védjegyről szóló, módosított 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95 bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 22. szabályának a 40/94 rendelet 79. és 79a. cikkével összefüggésben értelmezett (4) bekezdésével az, ha a törlési osztály előtti bizonyítás céljából két CD-ROM-ot, a fellebbezési tanács előtt pedig ezeken felül még egy CD-ROM-ot használnak. Szerinte ezért elfogadhatatlan bizonyítékokról van szó, ahogyan ezt az OHIM egy másik fellebbezési tanácsa egy másik ügyben korábban már megállapította.

17 A beavatkozó felek által támogatott OHIM lényegében egyrészt arra hivatkozik, hogy a tényleges védjegyhasználat igazolásának módja és módja és eszközei nincsenek korlátozva, másrészt, hogy a szóban forgó eljárási szabályok nem zárják ki a fentiek benyújtását.

18 E tekintetben a 207/2009 rendelet (10) preambulumbekezdéséből az következik, hogy a jogalkotó úgy ítélte meg, hogy valamely korábbi védjegyet csak akkor indokolt oltalomban részesíteni, ha azt ténylegesen használták. E preambulumbekezdéssel összhangban az említett rendelet 57. cikkének (2) és (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a közösségi védjegy jogosultja kérheti annak igazolását,

1 — A jelen ítéletnek csak azon pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

hogy a törlési kérelem benyújtását megelőző öt évben, valamint adott esetben a közösségi védjegybejelentés meghirdetését megelőző öt évben a korábbi védjegyet ténylegesen használták azon a területen, ahol oltalom alatt állt.

19 A megtámadott határozat 6. és 20. pontjából kitűnik, hogy a beavatkozó felek a felperesnek a korábbi védjegyek tényleges használatának igazolására irányuló kérelmére válaszul két CD-ROM-ot nyújtottak be a törlési osztályhoz, amelyek többek között fényképeket, számlákat, katalógusokat és internetről kinyomtatott oldalakat tartalmaztak. Miután azonban a törlési osztály megállapította, hogy a tényleges használatot mindkét, a 207/2009 rendelet 57. cikkének (2) bekezdésében szereplő időszak tekintetében együttesen kell bizonyítani, azaz a jelen ügyben a 2000. december 12. és 2005. december 11. közötti időszak (a közösségi védjegybejelentés meghirdetését megelőző öt év, a továbbiakban: első időszak), és a 2005. december 23. és 2010. december 22. közötti időszak (a törlési kérelem benyújtását megelőző öt év, a továbbiakban: második időszak) tekintetében, és hogy nem terjesztettek elő bizonyítékot az első időszakot illetően, így a törlési kérelmet el kell utasítani, a beavatkozó felek a fellebbezési tanács előtti fellebbezési eljárás keretében egy új CD-ROM-ot nyújtottak be, amely többek között 2001–2010-re vonatkozóan tartalmazott dokumentumokat és több számlát, ahogyan ezt a megtámadott határozat 40. pontja ismerteti.

20 A fellebbezési tanács az összes elé terjesztett bizonyítékot figyelembe vette. A fellebbezési tanács – ahogyan ez a megtámadott határozat 22. pontjában szerepel – elutasította a felperes azon bírálatát, miszerint a vizsgálatot rendkívül megnehezítette az a tény, hogy a bizonyítékokat CD-ROM-on nyújtották be, és lényegében úgy ítélte meg, hogy az említett érv nem elegendő ahhoz, hogy a szóban forgó CD-ROM-ok tartalmának bizonyító erejét gyengítse.

21 E tekintetben elöljáróban rá kell mutatni arra, hogy az OHIM a Törvényszék által feltett írásbeli kérdésre válaszul és a tárgyaláson megerősítette, hogy nem tartja fenn e jogalappal szemben a válaszbeadványban említett azon elfogadhatatlansági kifogást, miszerint a felperes nem hivatkozhat első ízben a Törvényszék előtt arra, hogy a CD-ROM-on történő bizonyítékbenyújtás nem volt megfelelő.

22 A Törvényszék mindenesetre tisztázza, hogy a jogalapot elfogadhatónak tartja. Mivel ugyanis a fellebbezési tanács a szóban forgó eljárási szabályokat a CD-ROM-on benyújtott bizonyítékok megvizsgálását elfogadva alkalmazta, ez a kérdés az előtte folyamatban lévő eljárás részét képezi. Következésképpen a felperes felhozhatja ezt a jogalapot első ízben a Törvényszék előtt, és annak vizsgálata nem ellentétes a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzata 135. cikkének 4. §-ával, amely szerint a felek beadványai nem változtathatják meg a fellebbezési tanács előtti eljárás tárgyát.

23 Érdemi szempontból a 2868/95 rendeletnek 22. szabálya, amelyet – miként ez az említett rendelet 40. szabályának (6) bekezdéséből is következik – a törlési eljárásokban is alkalmazni kell, (4) bekezdésében azt tartalmazza, hogy „a bizonyítékot a 79. és 79a. szabállyal összhangban nyújtják be, és a bizonyításnak lehetőleg [helyesen: főszabály szerint] az iratokra és az olyan tárgyi bizonyítékokra kell szorítkoznia, mint például a csomagolóanyagok, címkék, árjegyzékek, katalógusok, számlák, fényképek, újsághirdetések és […] írásbeli nyilatkozatok.”

24 E rendelkezésből az következik, hogy a bizonyítási eszközök itt található felsorolása (csomagolóanyagok, címkék, számlák stb.) nem kimerítő jellegű, mivel a rendelkezésben az áll, hogy a bizonyításnak „főszabály szerint [a felsorolt példákra] kell szorítkoznia”.

25 Ezenkívül az ítélkezési gyakorlat is megerősíti, hogy a tényleges védjegyhasználat igazolásának módjai és eszközei nem korlátozottak (2011. szeptember 15-i centrotherm Clean Solutions kontra OHIM – Centrotherm Systemtechnik [CENTROTHERM] ítélet, T-427/09, EBHT, EU:T:2011:480, 46. pont). Az említett ítéletből kitűnik, hogy a Törvényszék – válaszul ebben az ügyben a felperes azon érvére, hogy a

piac és az érintett kereskedelmi ügyfélkör sajátosságára tekintettel nehéz olyan tipikus bizonyítási eszközöket összegyűjteni, mint például a fényképek vagy a reklámanyagok – lényegében arra kívánt emlékeztetni, hogy a védjegyhasználat bizonyításának eszközei többfélék lehetnek.

26 Ez utóbbi ügy összefüggésein túlmenően világos azonban, hogy nincsenek kizárva az olyan bizonyítási eszközök, mint az audio- és videoanyagok, így például a rádióban vagy televízióban sugárzott reklámhirdetések. Márpedig ezek rendszerint informatikai adattároló eszközön, például CD-ROM-on vagy pendrive-on férhetők hozzá, és nem mutathatók be papíralapú eszközön vagy az ilyen dokumentum digitalizált változatában.

27 Ez nem vonatkozik a jelen ügyben vitatott olyan bizonyítási eszközökre, mint a számlák vagy katalógusok (lásd a fenti 19. pontot), amelyeket be lehetett volna nyújtani papíralapú eszközön vagy beszkennelt dokumentumokat tartalmazó fájlként, de amelyeket benyújtás céljából CD-ROM-on tároltak.

28 Még ha a CD-ROM-on tárolt bizonyítékok nem is ütköznek a fenti 23–26. pontban ismertetett elvekbe, a feltett kérdés akkor is mindenekelőtt a bizonyítékok OHIM-nak történő továbbítására vonatkozik.

29 A bizonyítékok CD-ROM-on történő továbbítása azonban – a felperes állításával ellentétben – nem ütközik a felperes által hivatkozott, kifejezetten a nyilatkozatok OHIM-nak történő továbbítására vonatkozó, 2868/95 rendeletben foglalt rendelkezésekbe.

30 E tekintetben a 2868/95 rendelet 22. szabályának a fenti 23. pontban idézett (4) bekezdéséből az tűnik ki, hogy a bizonyítékokat az említett rendelet 79. és 79a. szabályával összhangban kell benyújtani.

31 A 2868/95 rendelet 79. szabálya a következőket mondja ki:

„A közösségi védjegybejelentést, valamint a rendeletben előírt egyéb kérelmeket és [az OHIM-nak] címzett egyéb közlést a következőképpen kell benyújtani:

a) a szóban forgó irat aláírt eredeti példányának [az OHIM-hoz] postai úton vagy személyesen történő kézbesítésével, illetve egyéb eszközökkel történő benyújtásával;

b) egy irat távmásoló útján történő továbbításával a 80. szabálynak megfelelően;”

[…]

d) a közléstartalmának elektronikus úton történő továbbításával a 82. szabálynak megfelelően.”

32 A jelen ügy – ahogyan ezt az OHIM helyesen megállapítja – nem tartozik sem a 2868/95 rendelet 79. szabálya b) pontjának hatálya alá, amely a távmásoló útján történő továbbításra vonatkozik, sem pedig ugyanezen rendelet 79. szabálya d) pontjának hatálya alá, amely az elektronikus úton történő továbbításra vonatkozik, mivel a szóban forgó CD-ROM-okat egy aláírt dokumentum mellékleteként, postai úton továbbították. Valójában a 2868/95 rendelet 79. szabályának a) pontja vonatkozik ugyanis erre az esetre, anélkül azonban, hogy korlátozná a benyújtott iratok mellékleteként előterjesztett bizonyítékok tárolását lehetővé tévő adattárolók fajtáit.

33 Ennek az elemzésnek nem mond ellent a 2868/95 rendelet 79a. szabálya sem, amely a 79. szabály a) pontjában említett írásbeli közlések mellékletével kapcsolatban pontosítja, hogy „[h]a [az OHIM-nál] folyó, egynél több felet érintő eljárásban részt vevő valamely fél iratot vagy bizonyító erejű okiratot [helyesen: bizonyítékot] nyújt be a 79. szabály a) pontjával összhangban, az iratot vagy bizonyító erejű okiratot [helyesen: bizonyítékot], csakúgy mint az irat minden mellékletét annyi

példányban kell benyújtani, ahány fél részt vesz az eljárásban.” Márpedig a jelen ügyben az említett 79a. szabály betartását úgy biztosították, hogy a szóban forgó CD-ROM-ot az OHIM kérésére két példányban nyújtották be, amelyek közül az egyiket megküldték a felperesnek.

34 Természetesen nem kizárt, hogy a papíralapú eszközhöz vagy a beszkennelt dokumentumokat tartalmazó, egyszerű fájlhoz képest, amely nyomtatással könnyen sokszorosítható, a bizonyítékoknak a több elektronikus fájlt tartalmazó CD-ROM-on történő benyújtása megnehezíti a bizonyítékok vizsgálatát.

35 E tekintetben a használatra vonatkozó bizonyítékokat CD-ROM-on benyújtó feleknek kell biztosítaniuk, hogy a bizonyítékok olvashatósága ne érintse hátrányosan a bizonyító erejüket.

36 A jelen ügyben azonban a felperes nem hivatkozott a védelemhez való jogának bármifajta megsértésére, amely a szóban forgó bizonyítékok továbbításának módjából eredhetett. Egyébként – ahogyan ezt a fellebbezési tanács jogosan megállapította (lásd a fenti 20. pontot) – a CD-ROM-ok tartalmának bizonyító erejét nem vonták kétségbe, mivel az elektronikus fájlként tárolt digitalizált dokumentumok azonosíthatók és olvashatók voltak.

37 Végül a felperesnek az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa által 2012. október 26-án hozott határozatára (R 1259/2011–4. sz. ügy, Miquel Alimentcio Grup, SA kontra Aldo GmbH & Co. KG [GOURMET]) alapított érvével kapcsolatban – amely határozatban a fellebbezési tanács mint az alkalmazandó rendelkezésekkel ellentétest elutasította a CD-ROM-on benyújtott használatigazolást, és ezt lényegében azzal indokolta, hogy olyan továbbítási módról van szó, amely e rendelkezésekben nem szerepel –, emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszéket nem köti az OHIM döntéshozatali gyakorlata.

38 Ezenkívül az ítélkezési gyakorlat megerősíti, hogy noha az egyenlő bánásmód elvére és a megfelelő ügyintézés elvére tekintettel az OHIM köteles figyelembe venni a már meghozott határozatokat, és különösen figyelmesen kell megvizsgálnia azt a kérdést, hogy ugyanúgy kell–e határoznia, ezen elvek alkalmazását össze kell egyeztetni a jogszerűség elvének tiszteletben tartásával (lásd analógia útján: 2011. március 10-i Agencja Wydawnicza Technopol kontra OHIM ítélet, C-51/10 P, EBHT, EU:C:2011:139, 73–75. pont).

39 A fenti elemzésből pedig az következik, hogy a fellebbezési tanács jelen ügyben alkalmazott megközelítése összeegyeztethető az alkalmazandó joggal, és ezért a felperes nem hivatkozhat eredményesen a fellebbezési tanács határozatától eltérő határozatra.

40 A fentiekből az következik, hogy az első jogalapot el kell utasítani.

*[omissis]*

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács)

a következőképpen határozott:

**1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**

**2) A Menelaus BV viseli saját költségeit, valamint a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Vicente Garcia Mahiques és Felipe Garcia Mahiques részéről felmerült költségeket.**

Berardis Czúcz Popescu

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. november 18-i nyilvános ülésen.

Aláírások